

[Rager.]

de viste ganske det modsatte af, hvad de paagældende ønskede at faa frem.

Dér har vi et lille Eksempel paa Teori og Praksis. Nej, det, man vil her, er slet ikke andet, end at man vil have en Fjer i Hatten, og det passer, som Forligsmanden udtrykkelig gjorde opmærksom paa, slet ikke ind i hele Systemet. Det er Forligsmandens Opgave at nærme de to Parter til hinanden, og der skal ikke paa Forligsmanden lægges en Tøddel af Ansvar for, om de Lønningshøjder, der fastlægges, er rigtige eller ikke. Det er Parternes Sag. De to Parter har i Forvejen at møde hos Forligsmanden med de nødvendige Oplysninger og have dem saaledes dokumenteret, hvis de vil overbevise Forligsmanden, at han kan tro paa dem. Jeg venter mig ikke alt for meget af det; jeg venter, at de to Parter i Forvejen nogenlunde ved, hvordan Landet ligger, og nogenlunde kan bevise det; de kan bevise det ud fra, hvad vore Konkurrenter leverer til rundt omkring, selv om Arbejdslønnen jo ikke altid er den udslagsgivende Faktor, der er saa mange andre Forhold, som spiller ind.

Dette Ændringsforslag er i Virkeligheden meget daarligt gennemtænkt. Det vil give os et Kontor, det er sikkert, det vil bringe den klare Linie, efter hvilken Forligsmanden arbejder, til at vakle, men det vil ikke bringe noget som helst sagligt, fornuftigt og rigtigt frem, som ikke kan være der i Forvejen, hvis Parterne, der er de direkte og mest interesserede, gør deres Pligt i Forvejen. Derfor forekommer det mig, at man skal stemme imod dette Ændringsforslag, og jeg kan kun kondolere det ærede Medlem Hr. Bouet til, at han er kommet med paa Glidebanen.

Jeg gaar derefter over til de 2 andre Ændringsforslag fra Mindretallet, Ændringsforslagene til § 7 og § 8. Jeg vil gerne sige om de foreslaaede Ændringer til § 7, at disse kan kun i meget ringe Grad gøre Krav paa Interesse fra min Side, ligesom heller ikke hele denne Paragraf for mig har nogen afgørende Betydning. Nej, det, der har afgørende Betydning i dette Lovforslag, er § 8.

Hvor er det, Vanskelighederne til Stadighed har ligget og kunde komme til at ligge endnu mere i Fremtiden? Det er ved Sammenkoblingen: naar Forligsmanden under eet har de mange Fag at arbejde med, og man da gaar ud til en Afstemning, hvor et eller to smaa Fag, trods Vedtagelse med overvældende Majoritet inden for de andre Fag, kan bringe Vognen til at vælte. Dér

er det vigtigt, at Forligsmanden har det i sin Haand at koble dette sammen til en Afstemning under eet. Det er i Virkeligheden det afgørende og vigtige i dette Lovforslag.

Jeg siger, man har haft Vanskeligheder paa dette Punkt, og jeg vil paastaa, at som Forholdene udvikler sig, kan man risikere i stigende Grad at faa Vanskeligheder, idet visse Elementer — visse Elementer, der ogsaa er repræsenteret i denne Sal, og hvis Interesse ikke gaar ud paa at sørge for rolige Forhold paa Arbejdsmarkedet, men hvis hele Liv er baseret paa, at der skal være Kamp og Vrøvl — nu blot vilde have at erobre et eller to smaa og ubetydelige Forbund, at agitere mellem 100, 200 eller 300 Arbejdere inden for et bestemt Fag og love dem Guld og grønne Skove, og de kunde derved kaste hele Samfundet ud i en Arbejdskrig, som kun tjente de Herrers egne Interesser.

Derfor er denne Paragraf af ganske uvurderlig Betydning for den Del af Arbejderstanden, den langt overvejende Del, der vil den saglige Vej frem, og derigennem ogsaa for det øvrige Samfund, som derfor i Selvforsvar maa afslaa et Forsøg paa, at det skulde være de smaa Minoriteter, der dirigerede Arbejdsforholdene herhjemme; det er jo ikke det, vi tilstræber, at de smaa Minoriteter skal være de afgørende.

Dette er det essentielle i Lovforslaget, og her lægger § 8 Forholdet saaledes til Rette, at der kan finde dels Urafstemning Sted og dels Afstemning i kompetente Forsamlinger, og det er almindeligt Flertal, der skal være afgørende. Det var for Resten efter mit Skøn klarere udtrykt, saaledes som Ministeren havde forelagt Forslaget, end nu, da det af Hensyn til de ærede Medlemmer Hr. Lundberg og Hr. Krag er blevet omarbejdet, men nu skal dette jo være smukkere; det var kønnerer før. Det er nu en anden Side af Sagen.

Men nu kommer Venstre her og siger 60 pCt.. Om dette Ændringsforslag om de 60 pCt. vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christiani — ja, jeg vil være uhyre velvillig og sige, at man har vist ikke gennemtænkt det rigtigt, og jeg skal forklare, hvorfor dette er Udtryk for en Velvilje fra min Side. Man kunde jo meget vel tænke sig — og man skal jo tænke sig alle Muligheder, naar man lovgiver paa et saadant Omraade —, man kunde meget vel tænke sig et Tilfælde, hvor en Sammenkobling udelukkende angik Fag, hvor det var de kompetente Forsamlinger, der traf Afgørelsen. Vi tænker os 7 Fag, hvor det er de kompetente Forsamlinger, der skal træffe Afgørelsen;